

Publicerad 2010-02-01 20:30 av emanuel karlsson

jag fick aldrig

Du & jag vi var inte en i mängden
Vi var varsin skjärna på himmelen.

Vi var varandra själar
& bara finnas till
blev för tungt för dig

men du sa inget så
jag fick inte hjälpa dig
så du svek mig istället

du släppte taget om min hand
Du föll ner i drogernas mörker
o är jag reste mig upp
var du inte kvar längre

Jag fick aldrig ta farväl
du är för långt borta
för att jag ska kunna
känna doften av dina
andetag

Jag kan fortfarande
inte förstå att du
inte finns kvar här längre.

Hur ska ja ta andetag
utan dig?

Om du ser på mig någongång
snälla le då

Då jag ser på natthimmelen
ser jag dig dansa med stjärnorna
precis så där som du
alltid velat

Jag försöker hålla andan
ibland då & då

bara för att
spara andetagen
till dig

utan dig
här bredvid mig
räknar jag sekunderna
tills vi ses igen i evigheten

För jag tar varje steg
igenom livet
till minne av dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren emanuel karlsson med Poeter.se id #32185 innehar upphovsrätten